

Чрез Административен съд – Варна
адм. дело № 4041 /2013г., ХХІХ състав
и Върховния административен съд
адм. дело № 322/2014г., седмо отделение

До Върховния административен съд
Петчленен състав

Копие До Министъра на правосъдието
*(Сигнал с предложение за действия по чл.125
от ЗСВ, както и по чл.107 от АПК и чл.205 от
НПК във връзка с чл.5 т.11 от УППП)*

Копие До Омбудсмана на Република България
*(Сигнал с предложение за действия по чл.125
от ЗСВ)*

Копие До Юри Бюрер Тавание, постоянен съветник
по Механизма за сътрудничество и проверка
към Европейската комисия
*Адрес: Представителство на Европейската комисия
в България, ул. „Раковски“ 124, София 1000*

ИСКАНЕ ЗА ОТМЯНА

От Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията - СОПА

Седалище: гр. Варна, ЕИК по БУЛСТАТ: 176143308

представявано от Юлиян Чолаков, тел. 0888 491445

Адрес: бул.„Владислав Варненчик“ № 133, бл.40, вх.А, ап.43, Варна 9004

Основание за това извънinstancионно искане е **„разсеяността“** на съдиите от двете съдебни инстанции по отношение върховенството на закона, проявена при отказа им да бъде разгледана жалбата срещу наложената от кмета на община Варна недължимата **„такса добър ден“**, засягаща стотици хиляди граждани и юридически лица

УВАЖАЕМИ ВЪРХОВНИ СЪДИИ,

МОЛЯ да се произнесете по всички доводи в искането и на основание чл.244 от АПК да отмените изцяло определение № 816 от 22.01.2014г. по адм. дело № 322/2014г. на ВАС, като върнете делото за разглеждане по същество от друг състав на първоинстанционния Административен съд – Варна.

ОБСТОЯТЕЛСТВА.

С първоинстанционната жалба е оспорена т.2 от вътрешноведомствената Заповед № 1008 от 09.04.2008г., с която кметът на община Варна е разпоредил на общинските служители да събират от гражданите и юридическите лица такса за издаване на служебна бележка за липса на задължения към Община Варна като предварително условие за извършване на исканата административна услуга. **Тази такса е известна като „такса добър ден“**, тъй като с нея лицата си купуват еднократно право на достъп до заявената административна услуга, която задължително си има своя отделна цена.

С определение № 5841 от 06.12.2013г. по адм. дело № 4041/2013г. Административен съд Варна е оставил без разглеждане подадената жалба като недопустима с аргумент, че разпореждането на кмета било с вътрешноведомствен характер, а лице, на което е поискана въпросната служебна бележка, можело да се защити по реда на обжалване на отказ за извършване на административна услуга.

С определение № 816 от 22.01.2014г. по адм. дело № 322/2014г. ВАС, тричленен състав е оставил в сила определението на първоинстанционния съд, потвърждавайки, че адресати на оспорения вътрешноведомствен акт са единствено длъжностните лица, на които е разпоредено да изискват служебната бележка, но този акт не рефлектирал пряко върху правната сфера на сдружението-жалбоподател, което можело да се защити, обжалвайки евентуалния отказ за извършване на поисканата административна услуга, в какъвто смисъл били и изводите на първоинстанционния съд.

Според нас обаче неотнормима е констатацията в мотивите на двете инстанции, че лице, на което са поискани документи по оспорената т.2 от заповедта можело да се защити по реда на обжалване на отказ за извършване на административна услуга, представляващ отказ да се издаде административен акт. Нелогично и практически невъзможно е стотиците хиляди засегнати субекти да се отказват един по един от необходимата им спешно административна услуга и да се водят самостоятелни съдебни саги срещу незаконната такса. Естествено, същото се отнася и за жалбоподателя.

ОСНОВАНИЯ ЗА ОТМЯНА са разпоредбите на чл.239 т.1 и 5 от АПК.

1. когато се открият нови обстоятелства или нови писмени доказателства от съществено значение за делото, които при решаването му не са могли да бъдат известни на страната;

5. когато страната вследствие на нарушаване на съответните правила е била лишена от възможност да участва в делото или не е била надлежно представлявана, или когато не е могла да се яви лично или чрез повереник по причина на препятствие, което не е могла да отстрани.

МОТИВИ.

1. „Разсеяността“ на съдиите по отношение на чл.12 от ГПК и върховенството на закона, връхлетяла изневиделица едновременно съдиите от първата и касационната инстанция, е ново и съществено обстоятелство от решаващо значение за делото. Вирусът на такава недопустима според правилата на АПК и ГПК „разсеяност“ на варненския съд е поразил и тричленния състав на ВАС, за да не се стигне въобще до разглеждане на оспорването по същество и постановяване на съдебно решение по този явно срамен варненски казус, засягащ ежедневно интереса на стотици от ограбваните на дребно стотици хиляди граждани и юридически лица, сред които и жалбоподателят. Казус, от който административният орган вече търси как да се отърве и може би ще отмени сам „такса добър ден“ преди да е приключило настоящото производство.

Върховенството на закона е основен принцип, който означава подчиняване на закона на всички. Нормативната уредба определя какво е позволено и какво не е позволено и се спазва както от гражданите на държавата, така и от нейните институции. **Върховенството на закона е сред основните ценности на ЕС, на страните-членки и на Договора за създаване на Европейската общност.**

Обстоятелството, че явлението „разсеяност“ по отношение на върховенството на закона ще се прояви едновременно и на двете съдебни инстанции, при това по един и същ начин, не би могло да бъде известно, съобразено и отстранено предварително от страната. По този начин, вследствие на нарушаването от съда на определените в АПК и ГПК правила, жалбоподателят е бил лишен от възможността да участва в делото, лично или чрез представител, по причина на препятствие, което не му е било и не би могло да му бъде известно, и което той не е могъл да отстрани.

Дори да се приеме, че недопустимото според закона препятствие под формата на „разсеяност“ или „недоглеждане“ от страна на съдиите при четенето на жалбите и прилагането на правните норми е обичайно за България, и че такова поведение на съда е било лесно предвидимо процесуално препятствие, дори и тогава то не би могло да бъде

отстранено от жалбоподателя с допустими от закона средства, т.е. преди и без постигането на съществен напредък при извършването на **реформа в съдебната система. Реформа**, включваща не само правилно прилагане на чл.12 от ГПК, но и наличието на **работеща процедура за санкциониране на „разсеяните“ или „недоглеждащи“ съдии**, когато в резултат на техни очевидни **процедурни** пропуски делото се решава превратно или пък въобще не се достига до разглеждането му по същество, какъвто е и настоящият случай.

Дружно проявената процесна „разсеяност“ по отношение на чл.12 от ГПК и върховенството на закона в поведението на съдиите, довела до лишаването ни от възможност да участваме в делото и до отказ от правосъдие, се изразява в това, че при преценката на допустимостта на жалбата никой от тях не е забелязал, че оспорването на вътрешноведомствената заповед е именно **„на основание чл.2 ал.2 т.3 предл.2 от АПК, тъй като с нея се засягат права и законни интереси на граждани и юридически лица“**. Този изричен довод за допустимост фигурира в първоинстанционната и в частната жалба до ВАС. Единствено „разсеяността“ е могла да попречи на съдиите да забележат, констатират, обсъдят и вземат предвид този довод с оглед определеното в чл.12 от ГПК задължение съдът да преценява ВСИЧКИ доводи на страните по вътрешно убеждение. Отделен е въпросът, че посоченото с този довод обстоятелство следваше да бъде съобразено от съда служебно и без да бъде посочвано, като несъобразяването с него при изричното му посочване е признак за умисъл и евентуално за деяние по чл.282 от НК, извършено най-вероятно след взаимодействие и съгласуване с администрацията на Община Варна с оглед забавяне на отмяната от съда на незаконната „такса добър ден“.

Така или иначе, в резултат от недопустимата според АПК и ГПК проява на „разсеяност“ и едновременното погазване от двете инстанции на определеното в чл.12 от ГПК правило, производството е прекратено като недопустимо преди и без въобще да бъде преценен изричният довод, че оспорването е допустимо именно **„на основание чл.2 ал.2 т.3 предл.2 от АПК“**.

Ако съдиите бяха забелязали този изричен довод в жалбата, те неминуемо щяха да констатират, че за приложението на чл.2 ал.2 т.3 от АПК **няма изискване** правата, свободите или законните интереси на гражданите или юридическите лица да се засягат „пряко“ или „непосредствено“, тъй като този законов текст се отнася единствено до вътрешноведомствени актове при служебни взаимоотношения, при които адресати са самите длъжностни лица, както правилно са констатирали и двете съдебни инстанции.

Такава е и досегашната съдебна практика. Например в решение №7970 от 15.06.2010г. по адм. дело №12855/2009г. на ВАС е посочено, че оспореният (и отменен) административен акт е **„от категорията на визираните в текста на чл.2, ал.2, т.3 АПК - създава права или задължения за органи или организации, подчинени на органа, издал акта, и с него се засягат права, свободи или законни интереси на граждани или юридически лица, включително тези на жалбоподателите, независимо от обстоятелството, че същите не са преки адресати на акта.“**

Аналогични по смисъл и съдържание са решение № 496 от 13.01.2010г. по адм. дело № 13406/2009г. и решение № 17160 от 18.12.2013г. по адм. дело №12789 /2012г., с които състави на ВАС са оставили в сила отмяната на вътрешноведомствени актове. Могат да се посочат десетки примери, в които не се наблюдава „разсеяност“ на съда по прилагането на чл.2 ал.2 т.3 предл.2 от АПК. Считаю, че процесната инцидентно проявена „разсеяност“ от няколкото съдии не е основателна причина за установяване на превратна съдебна практика по прилагането на тази правна норма, а само за отмяна на определение № 816 от 22.01.2014г. по адм. дело № 322/2014г. на ВАС. Все пак конкретно проявената „разсеяност“ е пример за противоречиво разрешен въпрос, който определя нуждата от постановяване на тълкувателен акт.

2. Въпросът, поставен за разглеждане в частната жалба е толкова съществен, че делото следваше да се разгледа в открито съдебно заседание на основание чл.234 ал.1 предл.2 от АПК. Като не е извършено това, съдът ни е лишил от възможността да участваме в делото, което е самостоятелно основание за отмяна по чл.239 т.5 от АПК.

ДЪРЖАВНА ТАКСА.

Представям копие от разписка от 04.02.2014г. за платени по сметката на ВАС в БНБ-ЦУ **ИВАН**: BG62 BNBG 9661 3100 1780 01, **ВІС**: BNBGBGSD **5 лева** държавна такса за разглеждане на искането за отмяна.

"БЪЛГАРСКИ ПОШТ" ЕАД София, ул. "Крал. Ст. Миленов" 1 ЕИК 121396123 ПС Варна 4 УЛ. ЯНЕ САНДАНСКИ ИН по ДДС 86121396123	Каса: 08900400000046 Оператор: 099004000004U Преводна такса /обикновен/ Съдеб Лев. превод /обикновен/ - цена Сума: 0.85 В брой #	00007620 04-02-2014 13:07 2 Продажба #	 9004 0008 7620 8	 СИСТЕМ БОН POST9004 7315906285494065E0 CBFF817EEF4206A69DF	"БЪЛГАРСКИ ПОШТ" ЕАД София, ул. "Крал. Ст. Миленов" 1 ЕИК 121396123 ПС Варна 4 УЛ. ЯНЕ САНДАНСКИ ИН по ДДС 86121396123	# # # # # Каса: 08900400000046 Оператор: 099004000004U # ПС: 9004 Варна 4 # Каса: 0 - ЗАПИСИ - 900401 # Контр. N: 030111 Разрач: 5 # Разп.: 17 /04-02-2014 13:07 # ПРИЕТ ПОШЕНСКИ ЗАПИС # Сума на записа: 5.00 лв # БАРКОД: P59004004K0MН # Полатен: # ЮЛИЯН ЧОЛАКОВ ЧОЛАКОВ # Получател: # Д. П. ДЕЛО 322/2014Г ВАС # 1000 СЛОЖА - СЛОЖА # Членга # Цена # Превод на сума 0.35 # ДД/Банков превод (зап) 0.50 # ОБЩ платане в брой 0.85 # Служител: # Мари Джанева Паскова # 00007621 04-02-2014 13:07	СЛУЖБЕН БОН POST9004 ЕЗЕ1789198262113E17 027106EE4741BB21930B
---	---	--	---	--	---	--	---

ОСОБЕНО ИСКАНЕ до петчлениния състав.

С оглед посочените примери за противоречиво прилагане от Върховния административен съд на чл.2 ал.2 т.3 предл.2 от АПК и чл.12 от ГПК (решение №7970 от 15.06.2010г. по адм. дело №12855/2009г. на ВАС и др. в противовес на определение № 816 от 22.01.2014г. по адм. дело № 322/2014г. на ВАС), както и с оглед създаването на последователна и предвидима съдебна практика по прилагането на тези разпоредби,

МОЛЯ съда преди да остави без уважение настоящото искане за отмяна, да спре на основание чл.292 от ГПК във връзка с чл.144 от АПК производството по делото и да предложи на общото събрание на колегиите на ВАС да приеме тълкувателно решение, което да даде отговор на следните противоречиво разрешавани въпроси:

1. Обвързва ли чл.2 ал.2 т.3 от АПК приложимостта на разпоредбите на АПК за оспорване на вътрешноведомствени актове с обстоятелството дали гражданите и юридическите лица, чиито права, свободи или законни интереси са засегнати, са преки адресати на акта?
2. Задължава ли чл.12 от ГПК съда да разгледа и прецени всички доказателства и доводи на страните, включително позоваванията на конкретно посочени правни норми или въпросът дали някои от доказателствата и доводите могат да бъдат премълчани при преценката, е въпрос на вътрешно убеждение?
3. Вътрешното убеждение по чл.12 от ГПК само при преценката на доказателства и доводи по съществуването на спора ли се прилага или и при определянето на допустимостта на оспорването и други процедурни въпроси?

СИГНАЛ до Министъра на правосъдието и Омбудсмана на Р България:

В случай, че петчлениният състав на ВАС остави без уважение особеното искане, **МОЛЯ** настоящият текст да се счита за сигнал до Министъра на правосъдието и Омбудсмана на Република България за посочената противоречива, нееднаква и неправилна съдебна практика с предложение всеки от тях да направи на основание чл.125 от ЗСВ искане до общото събрание на колегиите на ВАС за приемане на тълкувателно решение, което да даде отговор на формулираните проблемни въпроси.

МОЛЯ Министъра на правосъдието за действия по реда на чл.107 от АПК и чл.205 от НПК с оглед посочените данни за евентуално деяние по чл.282 от НК и във връзка със задължението му по чл.5 т.11 от УПМП да координира дейността на всички органи и институции по въпросите, свързани с Механизма за сътрудничество и проверка на напредъка на България в областите **съдебна реформа** и мерки за предотвратяване и борба с корупцията на равнище **местно управление**, установен с Решение на ЕК от 13 декември 2006 г. и точки 2, 3 и 5 от приложението към него.

Приложения: Четири преписа от искането.

Гр. Варна, 10.02.2014 г.

С уважение: /Юлиян Чолаков/